

İlan-ı Harp

2010

Antep, Gaziantep olmadan önce

Şu an içinde yaşadığımız şehir, Gaziantep. Gaziantep, Gaziantep olmadan önce Antep'ti. Antep şehri, Şbinlerce şehit vererek Gaziantep olmuştur.

Gaziantep şehri işgal atındaydı. Daha doğrusu işgal altındaydık. Ankara'dan yardım istedik fakat olumsuz sonuçlar aldık. Hiç kimse bize yardım etmiyordu. Elimizde ne bir silah vardı, ne de bu işgalden kurtulmamıza yardım edecek bir yol. Antep halkı, düşmanlar tarafından işgal altında olmayı hiç istemiyordu. Bu baskıların ve işgallerin içinde boğulmak üzereydik. İcimizdeki vatan sevgisiyle dolu

olan yürek, bir silahtan veya bir süngüden daha önemliydi. Biz düşmanlara karşı topla, silahla, süngüyle değil; yürekle savastık. İnsanlar, kendi topraklarının işgal altında olmasını istemez. Bu yüzden biz de yurdumuzun işgal altında olmasını istemiyorduk. Biz vatanımıza gerektiğinde canımızı bile verebilecek bir Antep'tik. Kahramanca, kadın erkek, çocuk, yaşlı demeden tek bir güçle savastık. Sonunda bu

savaşı yürekle kazandık. Onlarda silah vardı. Bizde ise yürek vardı. Ama her şeyden önce vatan sevgisi...

Bir toplum canını gerektiği zaman vatani için ve geleceği için veremeli. Biz işte bunu yaptık. İşte biz bu yüzden "Gaziantep" olduk.

Nida Ayris KULAKSIZ 7/D

Gazetemiz

Gazetemizde, Kurtuluş Savaşı'nda Gaziantep halkının bağımsızlık uğruna verdiği mücadeleyi anlatarak şehitlerimizin aziz ruhunu anıp onları bir kez daha hatırlamak istedik.

Kurtuluş Savaşı'nda savaştığı cepheler içinde önemli bir yer teşkil eden diğer cephelerden biri de Güney Cephesi'dir. Bu cepheyi önemli kılan da şüphesiz Antep Savunması olmuştur. İngilizler önce Kilis'i (6 Aralık 1918), daha sonra da Antep'i (17 Aralık 1918) işgal etmişler, bununla da yetinmeyerek ilerlemeyi sürdürmüşlerdir.

Nisan 1920'de Gaziantep savunması başlamış, savunma 11 ay sürdükten sonra açlık ve cephane yetersizliğinden dolayı sona ermiştir. Savunma süresince Fransızlar şehre 70.000 mermi atmış, 6.000 Antepli şehit olmuştur. Bu olağanüstü savunma sonunda Türkiye Büyük Millet Meclisi 6 Şubat 1921 tarihli toplantısında Antep'e "Gazi" unvanını vermiştir. Gazi şehrimizle gurur duyuyor, vefat eden şehitlerimizi saygıyla anıyoruz.

"Gaziantep ve Gaziantep'liler Türkiye'nin en bahtlısıdır. Çünkü Türkiye'nin her köşesinde ihtilal ve inkılap, hakiki Türklüğe kavuşma mücadelesi olmuştur. Bu meyanda yalnız Gaziantep'lilerin gazilik unvanını alması için elbet sebepler vardır. Yalnız ve yardımcısız bırakılmış olmalarına rağmen, sınırlı imkanlarıyla, en güçlü ve yenilmez zannedilen düşman ordularıyla kahramanca savaşarak kutsal yurtlarını kurtarmış olmaları ; işte bu, onlara manevi bir pırlanta kıymetindeki unvanı vermiştir. Eğer bir gün millet, vatan ve cumhuriyetin yüksek menfaatleri icap ettirirse o çevre kahramanlarının geçmişte olduğundan daha yüksek kahramanlıklar göstermeye amade bulduklarına da şüphem olmadığı bilinmelidir. Cümlelizinin derin ve yılmaz güvenle gözlerinden öperim."

Mustafa Kemal Atatürk 25.12.1937

"Gaziantep müdafaası, düşmanın istilâ ordusunu üstüne çekmek suretiyle, Gaziantep'le birlikte bütün o havaliyi de işgalden kurtarmıştır."

Garp Cepheleli Kumandanı İsmet İnönü

Antep

Savunmasının Kronolojik Sıralaması

- 6 Aralık 1918: Antep' in işgali
- 27 Ekim 1919: Antep' e Fransız ve Ermenilerden oluşan 200 kişilik bir birlik intikal etti.
- 29 Ekim 1919: Fransızlar Ermeniler tarafından 2000 kişilik bir orduyla karşılandı.
- 30 Aralık 1919: Büyük Miting
- 21 Ocak 1920: Şehit Kamil Olayı
- 28 Mart 1920: Sahinbey' in şehit oluşu
- 19 Nisan 1920: Mağarabaşı Savaşı
- 24 Mayıs 1920: Sarımsak Tepe Taarruzu Karayılan' in şehit oluşu
- 30 Mayıs 1920: Ateşkes ilanı
- 18-19 Haziran 1920: Ateşkesin sona ermesi
- 10 Ağustos 1920: Antep ulusal kuvvetlerinin başına Özdemiş Bey geçti.
- 11 Ağustos 1920: Fransızlar Antep' e saldırıya geçti.
- 5-14 Ekim 1920: Cınarlı Taarruzları
- 15-16 Ekim 1920: Haçın Türklerin eline geçti.
- 5 Aralık 1920: Antep savunması başladı.
- 8 Şubat 1921: Antep' e Gazilik unvanının verilisi.
- 9 Şubat 1921:Antep'liler Fransızlara açlık ve sefalet yüzünden teslim oldular.
- 20 Ekim 1921: Fransızlarla Ankara Antlaşmasının imzalanması ve Güney cephesinin kapanması.
- 25 Aralık 1921: Antep' in düşman işgalinden kurtuluşu

20 KASIM 1920 General GOBO

TÜMENİ Geliyor

5 Ekim gününde Fransızlar Çınarlı Camii Cephesi'ni önce 400 obüs mermisiyle döver, sonrasında ise özel olarak hazırladıkları birlikle Kendirli Kilisesi'nden hücumla kalkerlar.

Tamamen harap olmuş caminin bahçesine girdiklerinde, enkaz yığınlarının arasından 8 Antep'li kahraman çıkar ve biri subay olmak üzere 20 Fransız askerini öldürür. Aradan bir hafta geçtikten sonra Fransızlar 12 Ekim'de bir daha taarruz eder; fakat Antep'li bir kez daha zafer kazanır ve düşmanı püskürtür.

Ardı ardına gelen başarısızlıklardan sonra Fransızların başkenti Paris karışır, kıyamet kopar. Bu kez Antep'in üzerine General Gobo komutasındaki 4. Fransız Tümeni'ni gönderirler. Antep'teki düşman sayısı artık 20 bini geçmiştir. 13 piyade taburu, 1 alay süvari, 6 uçak, 4 tank, ağır toplar, 300 makineli tüfek ve 1500'den fazla Ermeni Gönüllü Alayı vardır. Antep'in bütün kuvveti ise vatani ve namusu için ölümü göze almış 2070 silahlı, 850 silahsız toplam 2920 mücahittir!

Fransız askerleri bütün tepeleri tutarak Antep'i çelik bir çember içine alır. Tepeler boyunca her 20 metrede bir tane asker vardır. İçeriden dışarıya kuş bile uçurtulmaz. Niyetleri bu çelik çember içinde Antep'i ac ve susuz bırakmaktır.

Özdemir Bey, 2. Kolordu Tümen Komutanı Albay Hayri Bey'den yardım ister; ama cevap yine olumsuzdur.

Tarih 6 Şubat 1921'i gösterdiğinde artık 10 aylık mücadelenin sonuna yaklaşılmıştır. Antep'te yiyecek bitmiş, cephane tükenmiş, eli silah tutanların çoğu da düşman çemberini yarıp hârice çıkmıştır. İşte tam bu sırada şehirde kalanlar, "Açlıktan öleceğimize, düşmanın kurşunuyla ölelim." diyerek huruca [düşmanı yarıp çıkma] karar verirler. 6 Şubat'ı 7 Şubat'a bağlayan gece son huruç yapılır; düşman çemberi yarılar ve 800 muharip dışarı çıkar. Yine birçok şehit verilir ve Fransız çemberi yine kapanır. 8 Şubat sabahı her şey biter, Antep teslim olur. Antep'in asıl teslimiyeti ise düşmana değil, açlık ve yokluğadır.

Kefen Bayraklı Kale

Teslim teklifini Fransız Komutanı Albay Andria'ya Hoca Tefvik ile Halit Bey götürür. Albay başlangıçta teklife inanamasa da sonradan büyük bir memnuniyet duyar: "Teklifiniz doğruysa kaledeki Türk Bayrağı'nı indirin, beyaz teslim bayrağı çekin. Sonra gelin şartları görüşelim." der. Albay Andria'nın bu sözleri üzerine Halit Bey, "Türk Bayrağı'nı indirmeye kadınlarla çocuklar bile razı olmaz. İsterseniz Antep'i bir daha yıkın!" Aylardır bu anı bekleyen Albay, "Peki, o halde bayrağınızın yanına beyaz bir bayrak asınız." der.

Kaledeki Türk Bayrağı'nın yanına, Şeyh Camii Hastanesi'nden alınan kefenlik bezin çekilmesiyle bombardıman artık durur.

Nilsu OLCAR 7/D

Antep'in İngilizler tarafından işgali

Halep'te bulunan İngilizler, Mondros Mütarekesi'nin (30 Ekim 1918) 7. maddesine dayanarak 15 Ocak 1919'da bir süvari tugayı ve beraberindeki kuvvetle Antep'i işgal ederek, Amerikan Koleji ve çevresindeki Ermeni evlerini kışla ve karargâh haline getirdiler.

Antep'iler bu işgali, mütareke hükümlerine uyulmadığı gerekçesiyle protesto ettiler. Sözde, İngilizler kışı geçirmek ve hayvanlara yem temin etmek amacıyla Antep'i işgal ettiklerini açıkladıysa da, bir ay sonra Maraş ve Urfa'yı da işgal etmekle iddialarını fiilen yalantadılar. 31 Ekim 1918 tarihinde Mondros'ta Türkler tarafından imzalanan mütareke, Antep sancağını Türk hâkimiyetinde bırakıyordu. Ancak anlaşmanın 7. maddesi karışıklık çıktığı takdirde emniyeti sağlamak için icap eden önemli askeri noktaları işgal etme hakkını İtilaf Kuvvetleri'ne bağlıyordu. Birinci Dünya Savaşı'nda Suriye'ye gönderilen Ermeniler bu fırsattan istifade ederek İngilizlerle birlikte Antep'e döndüler. Dönemler arasında Antep'li olmayan ve asayişsizlik dolayısıyla memleketlerine gidemeyen Sivas, Erzurum ve diğer Anadolu şehirlerinden gelen Ermeniler de bulunmaktaydı. Türklere karşı büyük bir hırs, kin ve nefrette dolu olan bu Ermeniler, İngiliz makamlarını etkileyerek, sert ve zalim bir idare kurulmasına çalıştılar. Türklerin satışa çıkardıkları taşınabilir mallarını "Ermeni malıdır" diye gasp ettiler. Silah arama bahanesiyle şehir günlerce baskı altında tutuldu, bütün evler arandı ve sokağa çıkma yasağı ilan

edildi. Türklere, ekme bıçaklarına kadar ellerindeki kesici ve patlayıcı silahlarını İngiliz makamlarına teslim etmek zorunda kaldılar. İngilizler 15 Mart 1919'da şehirde 15 günlük dükkân kapatma ve sokağa çıkma yasağı koydular. Bütün toplantılar yasaklandı. Bu baskı 31 Mart 1919'da son buldu. İşgalin ağırlığı, düşmanın eziyet ve kötü davranışları Antep'ilerin kararlılık ve direnme azmini güçlendirdi. Halktaki bu ruh halini sezen İngilizler, Ermeniler ve Türkler arasında ayrılık yapmadan bölgeyi idare etmeye yöneldiler. Mahalli teşkilatlara karışmadılar. Osmanlı memurlarını yönetimde serbest bıraktılar. 1919 senesi ilkbahar ile yaz ayları olaysız geçmişti. 1919 Ekim ayında ilgili hükümetler arasında varılan bir anlaşmadan sonra Suriye ve Kilikya'daki İngiliz kitalarının Fransız kitalarıyla değiştirilmesine karar verildi.

Elif ELTAN 7/D

ŞAHİNBEY

Antep'li Şahin Bey İstiklâl Harbinin aziz şehitlerindedir. Tek başına düşmana meydan okumuş, "Düşman arabaları cesedimi çiğnemedi Antep'e giremez." demiştir. Bu kahramanın hayatı, fedakârlıklarla doludur ve yeni nesil için ibret tablosudur.

İstiklâl Savaşı'nın büyük kahramanlarından Şahin Bey, 1877 yılında Gaziantep'te doğdu. Asıl adı Mehmet Sait'tir. 1899'de Yemen'e er olarak giden Mehmet Sait, Yemen Cephesi'nde gösterdiği muvaffakiyet ve kahramanlık üzerine başcauş oldu. Mehmet Sait, 1911'de Trablusgarp Harbi'ne gönüllü olarak katıldı, Balkan Savaşları'nda Çatalca Cephesi'nde savaştı.

Galicya'da 15. Kolordu'da savaşan Mehmet Sait, 1917 Ekim'inde Sina Cephesi'nde görev aldı. Tehlikeli görevlere gönüllü olarak koşan, vatanseverliği, ahlaki ile dikkatleri üzerinde toplayan Mehmet Sait'in rütbesi teğmenliğe yükseltildi. 1918 yılında İngilizlerle Sina Cephesi'nde cereyan eden şiddetli bir muharebe neticesinde esir düştü. Mısır'daki İngiliz esir kampında 1919 Aralık ayı başlarına kadar esir olarak kalan Mehmet Sait, ateskesten sonra serbest bırakıldı.

Şahin Bey, 13 Aralık 1919'da İstanbul'a geldi ve Harbiye Nezaretine müracaat etti. Harbiye Nezareti tarafından Urfa'nın Birecik kazası Askerlik Şubesi Başkanlığına tayin olunan Şahin Bey, İşgal altındaki Antep'in durumunu görerek Antep'te kalmaya karar verdi. Antep Heyet-i Merkeziyesi'ne müracaat eden Şahin Bey, heyetin kendisine Kilis-Antep yolunu kontrol altında tutma görevini vermesi üzerine derhal çalışmaya başladı.

Yıllardır evinden, ailesinden, çocuklarından ayrı kalan Şahin Bey, kendisine verilen vatan hizmetinin sorumluluğunu omzuna aldıktan sonra derhal hizmet yerine koştu. Yıllar sonra döndüğü evinde ise ailesi ve çocukları arasında ancak bir gün kalabildi. 1920 yılı Ocak ayı başlarında köyleri dolaşarak cihadın önemini ve erdemini anlatan Şahin Bey, kısa zamanda 200 fedai topladı. Kilis-Antep yolu, Antep Harbi'nin kilit noktasıdır. Ne yapıp edilmeli Fransızların bu yoldan Antep'teki işgal birliklerine yardım ulaştırmalarına engel olunmalıdır. Şahin Bey kendisine haber gönderen Antep'ilere şu cevabı vermektedir: "Müsterih olunuz. Düşman arabaları cesedimi çiğnemedi Antep'e giremez!"

5 Kasım 1919'da İngilizlerden işgal hareketini devralan Fransızlar, Anadolu'nun bu güzel beldesini bir türlü işgale muvaffak olamamakta; şehir halkı, sınırlı imkânlarıyla karşı koymaktadırlar. Fransızlar bütün ümitlerini Kilis'ten gelecek takviye kuvvetlerine bağlamışlardır. Fakat o yolu da Şahin Bey bir avuç serdengeçisiyle tutmuştur. Şahin Bey ve fedaileri 3 Şubat'ta ve 18 Şubat 1920'de tam donanımlı Fransız birliklerini perişan etmişlerdir. Şahin Bey, zaferin ardından düşman komandanına gönderdiği mektupta şöyle demektedir: "Kırlı ayaklarınızın bastığı şu toprakların her zerresinde şüheda kanı karışmıştır... Din için, namus için, hürriyet

için ölüme atılmak bize, ağustos ayı sıcağında soğuk su içmekten daha tatlı gelir. Bir gün ewel topraklarımızdan savuşup gidiniz. Yoksa kıyarız canınıza."

Sürüyle saldıran düşman kuvvetleri bir avuç yiğit karşısında perişan olmanın şaşkınlığına düşmüşlerdi. Bu şaşkınlık yerini öfkeye terk etmiş ve Antep'e ulaşmak düşman kuvvetleri için bir prestij meselesi olmuştur. Fransız kuvvetleri 25 Mart 1920'de Andorya kumandasında yola çıkar. Bu Fransız kuvvetleri sekiz bin piyade ve iki yüz süvariden oluşmaktaydı. Ayrıca bu Fransız birliğinde, bir batarya top, 16 Ağır makineli tüfek, çok miktarda otomatik tüfek ve 4 tank mevcuttu. Kahraman Şahin Bey, ancak yüz kişiyi bulan fedailerıyla düşmanın karşısına dikilmişti. 25 Mart günü sabahtan akşama kadar çatışma devam etmiş ve Şahin Bey düşmana ağır kayıplar vermiştir.

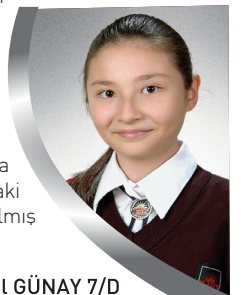
Şahin Bey gece gündüz uyumuyor, çatışma esnasında her tarafa yetişerek fedailerin manevî kuvvetlerini yükseltmeye çalışıyordu. Sırtındaki kaputu çıkartıp nöbet bekleyen yiğitlerin üzerine örten Şahin Bey, her hareketiyle örnek olmaktadır. 28 Mart sabahına kadar düşmana aman vermeyen Şahin Bey, durumun gittikçe kritik hal almasından sonra kendisine geri çekilmeyi tavsiye edenlere şöyle diyor: "Düşman buradan geçerse ben Ayıntab'a ne yüzle dönerim, düşman ancak benim vücudum üzerinden geçebilir."

Çatışmanın 4.günü öğleye doğru Şahin Bey'in yanında 18 kişi kalmıştı. Onların da şehit olmalarından sonra tek başına kalan Şahin Bey, son kurşunu kalıncaya kadar düşman atesine karşılık vermiştir. Atacak kurşunu kalmayan Şahin Bey, tüfeğini yere çarparak kırmış ve üzerine hücum eden düşmanlara karşı yumruklarını sıkarak karşı durmuştur. Silahsız Şahin Bey'in yanına yaklaşmayan düşman askerleri uzaktan ateş ederek Şahin Bey'i şehit etmişler, ardından süngü darbeleriyle aziz nasını parça parça etmişlerdi.

28 Mart 1920'de şehit olan Şahin Bey'in ağzından dökülen son söz şu olmuştur: "Allah'ım vatanımı kurtar. Alçak düşman! Gel sen de süngüle".

Şahin Bey, istiklal meşalesini tutuşturmuş; on binlerce Şahinler, tutuşturulan bu meşaleyi söndürmemek için var güçleriyle vuruşmaya koşmuşlardır. Şahin Bey'in 11 yaşındaki oğlu Hayri de gönüllü olarak savaşa katılmış ve bütün çatışmalarda yer almıştır.

İzel GÜNAY 7/D

Okulumuz 7. sınıf öğrencilerinin Gaziantep Şehitler Müzesini Ziyareti

Kemal Nadir GÜRSEL 7/D

Şehitkamil

Tarih 21 Ocak 1921. Mehmet Kamil'in adının "Şehitkamil" olduğu gün. Vakit akşamüzeri. Birkaç sarhoş Fransız askeri fırının önünden geçmekte olan Kamil'in anasının peçesini açmak isterler; ama Mehmet Kamil izin verir mi? Tabii ki HAYIR! 14 yaşındaki Kamil, annesine satılan Fransız askerlerine taş atarak onları engellemeye çalışır; annesini canı pahasına korumak ister. Ama o sarhoş Fransız askerleri Mehmet Kamil'i süngüleyerek öldürürler.

Kamil'in cansız bedenini gören zavallı anası feryat figan ağlar ve Antepli esnaflar Fransızlara mal satmamak için dükkanlarını günlerce açmazlar. Fransız askerleri açlık tehlikesi ile karşı karşıya kalmışlardır. Halk tam isyanın eşiğindedir. Durumun farkına varan Fransız komutanı Mehmet Kamil'in evine gelir ve Kamil'in babasına 200 altın kan parası teklif eder. Bu teklifi reddeden Ökkeş Efendi ise: "Komutan sen 200 akçeni askerlerine sarf et. Benim Kamil'im öcünü de halkım alsın." demistir. Bunun üzerine aç kalan Fransız askerleri için, Kilis'ten bir yiyecek konvoyu yola çıkar. Ama bu konvoyun mutlaka durdurulması gereklidir. İşte bu konvoyu durdurmak görevi de asıl adı Mehmet Sait olan Şahinbey ve milis kuvvetlerine verilir. Artık büyük bir direniş başlamıştır. Şehit Kamil ile başlayan direniş, vatan savunmasında en büyük ve kahramanca direniş öyküsü olmuştur.

Düşmana Karşı Miting

NIL ÖZKUR 7/D

Güneşli ve ılık bir kış günüyü. Sabahın erken saatlerinden itibaren Belediye önündeki meydan, her semtten gelen Antepliler ile dolmuştu. Mitinge 10.000'den fazla kişi katılmıştı. Belediye balkonundan işgali protesto eden ve gerekirse memleketin kurtuluşu uğruna, seve seve canlarını feda etmeye hazır olduklarını haykıran Türk halkına, ateşli nutuklar söylendi. İşgal bir kez daha şiddetle protesto edildi.

Miting daha sonra bir gösteri yürüyüşüne dönüştü. Belediye önünden başlayan bu miting Atatürk Bulvarı, Suburcu, Karagöz Caddeleri, Kunduracı Pazarı ve Arasa yoluyla Belediye önüne gelerek sonlandı.

Mağarabaşı Savaşı (26 Nisan 1920) Kuşatmanın Kaldırılması

26 Nisan 1920 sabahı şehrin doğu kısmını kuşatan Albay Normand birlikleri Mağarabaşı semtini aralıksız bombalarken, aynı anda iki tankın desteği altında 400 kişilik bir Fransız kuvveti Nizip yolu üzerinden şehrin doğu cephesine taarruz başlattı. Küçük çaplı top ve makineli tüfeklerle donatılmış tanklar, Türk siperlerine en yakın mesafelere kadar sokularak ateşe başlayıp piyadelerin ilerlemesini sağlamışlardı. Ancak tanklarından biri arızalanan ve fazla ilerleyemeyeceklerini anlayan Fransızlar, daha fazla kayıp vermemek için geri çekildiler.

Naz ÖlÇAL 7/D

Bir Kurtuluşun Öyküsü

Ne kanlar döküldü,
Ne şehitler verildi,
Aileler bölündü,
Binlerce genç seferber edildi,
Sonunda bu şehir Türkiye'nindi.

Şehitler arkasından yas tutuldu,
Analar acılı,
Çocukların gözleri yaşlı,
Halk üzgün ve gururlu,
Sonunda bu şehir Türkiye'nindi.

Şahinbey, Şehitkâmil ve binlercesi,
Hepsi kahramandı,
Hepsi Gaziantep'imizin evladı ve kahramanıydı,
Güzel Gaziantep'im bizim olmalıydı, düşmanın değil,
Sonunda bu şehir Türkiye'nindi.

Artık çocuklar kan dolu değil,
Yeşil bahçeli Gaziantep'te büyümeliydi,
Yardım istendi; ama yardım gelmedi,
Olanaklar tükendi; ama kadın, çocuk demeden seferberlik devam etti,
Sonunda bu şehir Türkiye'nindi.

Aç, susuz, güçsüz, yaralıydı halk,
Yılmadı, çabaladı, umudunu kaybetmedi Gaziantep halkı,
Halk tek başınaydı,
Halk tek başına savaştı,
Sonunda bu şehir Türkiye'nindi.

Deniz ÖZKUYUCU 7/D

Antep Savunması

1. Dünya savaşı'ndan sonra İngiliz, ardından Fransız işgaline uğrayan il topraklarında kurtuluş savaşı'mizin en yiğit direnişi gerçekleştirildi. İngilizler Kilis'i daha sonra da, Gaziantep'i işgal ettiler. Bu işgal bir yıl sürdü. Halk işgalci güçleri tepkiyle karşıladı. Artan baskılar karşısında halk örgütlenmeye başladı. Ocak 1920'de direnişçiler Antep kuva-i milliyesi'nin çağrısıyla yiyecek ve cephane konvoylarına baskılar düzenlemeye başladılar. Gaziantep'liler direnişi kırmak üzere harekete geçen Fransız kuvvetlerine karşı savaşarak 25 Aralık'a kadar savundular. Türkiye Büyük Millet Meclisi 10 ay boyunca Fransızlar'a karşı sadece kendi olanaklarıyla direnen Antep'e 6 Şubat 1921'de "gazi" unvanını verdi. Gaziantep 1924'te il yapıldı.

Sevinç BAŞBUĞ 7/D

31 OCAK 1920

Hiç Bir Yerden Yardım Gelmiyor

Mustafa Kemal Paşaya ve TBMM'e telgraf çektiler:

" Düşman bombardımanı gece gündüz devam ediyor. Şehir harabe haline geldi. Şehitlerimizi kanlı elbiseleri ile üst üste, koyun koyuna gömüyoruz. Antebi kurtar-maya gelmeyecekseniz, biz de şehri yaka-lım ve çıkalım. Ağlayarak makina başında cevabınızı bekliyoruz!"

Ankaradan gelen şifreli cevap şöyle oldu:

" Türk vatanının mukadderatı şu anda Türk Yunan harbinin sonuna bağlıdır. Bu nedenle Antebe yardım edilmesine imkan yoktur."

Antepliler, çaresiz bütün dünya milletlerine telgraf çektiler: -"Bütün bu cinayetler insanlığın gözleri önünde işlendiği halde, hiçbir yerden insanlığın sesinin yükseldiğini işitmiyoruz. Eğer insanıyet alemi bu haksızlıklara susacaksa, biz de bu medeniyete lanetler okuyarak, kefenlerimizi boyunlarımızı asıp ölümü selamlamağa koşacağız!..

Hiçbir yerden ses gelmedi!.. İnsanlık Sustu!..

Gaziantep'im Bir Başka

Antep'im, güzel şehrim.
On binlerce şehit verdin.
Antep'im şanlı şehrim,
Kültürünle sen bir tanesin.

Şahinbey, Şehitkamil, Karayılan..
Kan döktüler hiç korkmadan.
Antep, Kötü bir şehir sanılan;
Kültürlü bir şehir oldu, düşmanlara aldırmandan.

İçimde bir çığlık kopuyor,
Ara sıra gözlerim doluyor.
Bakın, bir yiğit daha şehit oluyor.
Eğik başımızı kaldırıp bize gurur katıyor.

Başımız dik, alnımız ak.
Damarlarımızda şanlı kanımız var.
Kimse veremeyecek bu güzel şehre zarar,
Burada cumhuriyetin takipçileri var!

Fıstığıyla, baklavasıyla,
Çarşısıyla, insanlarıyla,
Gururlu, dik başıyla,
GAZİANTEP'im BİR BAŞKA!

Nida Ayris
KULAKSIZ
7/D

Destanlaşan Savunma

Kurtuluş Mücadelesi'nde Antep savunmasının çok büyük önemi vardır. Mustafa Kemal Atatürk'ün, "Ben Anteplilerin gözlerinden nasıl öpmem ki? Onlar yalnız Antep'i değil, Türkiye'yi de kurtardılar." sözü, sağlanan bu başarının büyüklüğünü göstermektedir.

Gaziantep savunması dost, düşman herkesin hayranlık ve takdirini kazanan, tarihimizde eşsiz kahramanlığı ile şehri düşman işgalinden kurtaran halkın zaferidir. Aynı zamanda milli birliğin ve milli benliğin şahıslığıdır. Antep müdafaası, olmazı olur kılan insanların gerçek hikâyeleri ile doludur. Köylü-kentli, aydın-cahil, fakir-zengin bütün bir toplum aynı ülkü için birleşmiş ve Türk ırkının yenilmez bir kuvvete sahip olduğu gösterilmiştir.

Mondros Ateşkes Antlaşması sonrasında, önce İngilizlerin daha sonra Fransızların şehri işgal etmesiyle (bu arada Fransızlarla işbirliği yapan Ermenilerin Fransızlara destek vermesiyle) Antep

Harbi başlamıştır. İşgalciler Anteplilere büyük zulüm, işkence ve eziyet etmişler, Antep'i yakıp yıkmışlardır. Antep halkı dışarıdan hiçbir yardım görmeden tamamen kendi olanaklarıyla düşmana karşı sonuna kadar mücadele vermiştir. Hiçbir yerden yardım alamayan Antepliler 31Ağustos 1920'de Mustafa Kemal Paşa'ya ve TBMM'ye telgraf çekerek "Düşman bombardımanı gece gündüz devam ediyor. Şehir harabe. Şehitlerimizi kanlı elbiseleriyle üst üste, koyun koyuna gömüyoruz. Antep'i kurtarmaya gelmeyecekseniz şehri yakalım, çıkalım." Telgrafa şu cevap gelir: "Türk vatanının mukadderatı şu anda Yunan harbinin sonucuna bağlıdır. Antep'e yardım edilmesine imkân yoktur."

"Açlıktan öleceğimize düşmanın kurşunuyla ölelim." diyerek bu uğurda birçok şehit verilir. Şehit Kamiller "Anamın peçesi açılmasın. Mabedimin göğsüne namahrem eli değmesin." diyerek

düşmana karşı mücadele etmişler ;Karayılan ve Şahinbey, "Düşman cesedimizi çiğnemedi Antep'e giremez." diyerek şehit olmadan düşmanı bir adım bırakmamışlardır. Onları rahmetle anıyoruz.

Bu uğurda birçok acılar çekilmiş; aç, susuz, çıplak kalınmış; av tüfeği ile kılıçla, kamayla, et satırı ile gerektiğinde ölmüş hayvan eti, sebze kökü ve ot yiyerek çoluk çocuk demeden direnilmiştir.

Gaziantep, efsanenin kendisi olmuştur. Savunma 11 ay sürdükten sonra açlık yüzünden sona ermiştir. Asil teslimiyet açlık ve yokluğadır. 20 Ekim 1921'de Fransa ile yapılan Ankara Antlaşması sonunda istiklaline kavuşmuştur.

Elif ATEŞ 7/D